

שוקו וניף

קומדיה מרגשת

מאת: גדי צדקה.

הדמויות:

גדי רוזנברג - סטנדאפיסט.

צפרירה רוזנברג - (פנינה) אמא של גדי.

אביבה - סטודנטית אתיופית.

נאוי - ועד הבית של הבניין.

עודד בן עמי - עודד בן עמי.

(דירה מרוהטת ברמת אביב , בחדר מפוזרים ארגזים ומזוודות וניכר שהוא לפני עזיבה.)

(דפיקה בדלת)

גדי: כן אמא.

פנינה: ערב טוב, אני מפריעה?

גדי: אם הייתי אומר שכן זה היה משנה משהו?

פנינה: מה אתה עושה?

גדי: אני מסכם את חי!

פנינה: נו באמת...אתה לבד?

גדי: את רואה פה עוד מישהו?

פנינה: לא נורא, גם זה יסתדר.

גדי: הכל בסדר אמא.

פנינה: יש לך הופעה הערב?

גדי: לא , אמא, הערב יש לי זמן איכות עם אמא שלי.

פנינה: נהדר. אכלת משהו?

גדי: דחפתי סנדביץ'.

פנינה: שאפנק אותך באיזו ארוחה טובה של אמא?

גדי: אני לא רעב.

פנינה: איך בילית אתמול?

גדי: לא ביליתי.

פנינה: הנסיך הקטן של אמא רוצה להפוך לנזיר?

גדי: לא .

פנינה: אז למה הוא מתבודד?

גדי: אני לא מתבודד אני אורז.

פנינה: . אורז...הגיע מישהו מהמודעה?

גדי: הבוקר התקשרה מישהי בשם אביבה, אמרה שתקפוץ לראות את הדירה

היום בערב.

פנינה: נשואה?

גדי: לא יודע.

פנינה: רווקה?

גדי: זאת אותה שאלה אמא.

פנינה: אתה לא נותן תשובות ברורות.

גדי: אין לי מושג.

פנינה: חשוב לדעת את מי אתה מכניס לדירה.

גדי: נכון.

פנינה: ואל תשכח להוסיף בחוזה, שחודש לפני שאתה חוזר הם מפנים את הדירה כדי שנוכל לנקות ולאוויר אותה לכבודך. (לעצמה) גם ככה אני לא ממש מאושרת מהנסיעה הזאת.

גדי: מתי פעם אחרונה היית מאושרת אמא?

פנינה: איתך אני מאושרת.

אני קניתי לך כמה דברים לטיסה.

גדי: מה זה? טבלט?

פנינה: ביסלי, במבה, שוקולד פרה...

גדי: אמא זה לא טיול שנת!

פנינה: ואת התמונה של המשפחה כדי שאתה תזכור מאיפה באת ולאן אתה חוזר

גדי: זאת סבתא שלי?

פנינה: בודאי, מה אתה לא מזהה?

גדי: ממנה אני מקריח

פנינה: דרך אגב, אני בדקתי את התאריך תפוגה שעל הממתקים, הוא לעוד שנה. יש לך עכשיו שנה שלמה לאכול את הממתקים האלה ולהתגעגע לאמא הבודדה שלך.

גדי: תמיד כשאני אוכל מתוק אני חושב עלייך אמא.

פנינה: יפה מאד. עכשיו קום! תן חיבוק לאמא.

גדי: אמא אנחנו דיברנו על זה.

פנינה: אני כבר מתגעגעת.

גדי: אבל התחבקנו בבוקר.

פנינה: נו בוא כבר.

גדי: פעם אחרונה להיום.

(מתחבקים)

פנינה: ברלין! לא יכולת למצוא מקום אחר?

גדי: לאן אני אסע?

פנינה: מה רע בצפת

גדי: צפת:

פנינה: טבריה

גדי: טבריה? דגים שוחים שם לרוחב

פנינה: כל הזמן מספרים לי שאנחנו איזה מעצמה מי יודע מה, בסוף חוטפים לי את הילד לגרמניה! אני מכינה לך מרק!

ארז מדבר אל הקהל:

כל החיים שלי זה רק מרק! הגוף שלי זה 90% מים ו 10% תפוחי אדמה.

(פנינה נכנסת)

גדי: מה!?

פנינה: (מגישה לו פתק) קח!

גדי: מה זה?

פנינה: קח תעשה חיים.

גדי: מי זאת?

פנינה: זהבה.

גדי: מי זאת זהבה?

פנינה: מישהי.

גדי: הבת של מונה?

פנינה: מה פתאום.

גדי: אז מי זאת?

פנינה: הבת של ברכה. פגשתי אותה השבוע היא בחורה מקסימה. למרות שהיא גדולה ממך בשנתיים.

גדי: היא גדולה ממני בכל המובנים.

פנינה: אתה כבר לא בגיל שיכול להציב את כל התנאים. אתה יודע שהיא עורכת דין? אומרים שהיא הולכת להיות בורג מאד חשוב במערכת המשפט.

גדי: זה בורג? זה שייבה

פנינה: תתקשר, תקבעו, תיפגשו אולי תתאהבו?...

גדי: אמא אני לא מסוגל לצאת עם הבנות של החברות שלך.

פנינה: אתה רוצה להישאר גרוש כל החיים?

גדי: שום רומן מקרי עם אחת הבנות של החברות שלך לא ישאיר אותי כאן.

בטח לא הבת האוברווייט של ברכה. אני נוסע לברלין נקודה.

פנינה: זה פה! גדי, אתה כל מה שנותר לי בעולם זה.

גדי: אז יש לך עולם צר מאד אמא. (מתקרב כדי לרצות אותה) זה בסך הכל

לשנתיים, ויש היום סקייפ וטלפונים ואינטרנט, ואני מבטיח לבוא לכל

החגים.

פנינה: אתה גם הבטחת לאבא ולי שתביא לנו חמישה נכדים. מתי בדיוק אני אזכה לראות אותם?

גדי: אני אמרתי את זה בכיתה ג'.

פנינה: הבטחות מקיימים. אתה לא חושב להביא לי לפה איזו גרמנייה או משהו כזה.

גדי: אני לא אעשה לך את זה אמא. גם לה לא!

פנינה: אם היא מתגיירת גיור כהלכה, ונשבעת לא להזכיר לעולם את הסבא וסבתא שלה ואת ההורים שלה, ומבטיחה לעולם לא להשמיע לנכדים שלי מילה אחת בשפת האם שלה, ומתחייבת בפני עורך דין לא לקחת אותך איתה לשם, אז אני לא רואה שום בעיה.

גדי: אני אוסיף את זה לפרופיל שלי בג'יי דייט.

פנינה: יש לך ג'יי דייט?

גדי: לא.

פנינה: אז אולי תעשה? שמעתי שהבן של יענקלה מצא שמה בחורה נהדרת.

גדי: הבן של יענקלה מוצא בחורות באיבי

פנינה: באיזה אי?

גדי: באי בודד. אמא כשאני חוזר מהנסיעה הזאת, אני עושה מנוי בג'יי דייט, מוצא לך כלה נהדרת, מתחתן איתה בחתונה מפוארת, בגן אירועים קרוב לבית, ועושה לך חמישה נכדים, ולכל הנכדים אני נותן את השם של אבא, גם לבנות.

פנינה: אני גם אשמח אם תגורו פה בדירה לידי.

גדי: בטח זה חלום חיי להמשיך להיות תקוע בבניין הזה.

פנינה: אני מכירה הרבה אנשים שהיו שמחים אם ההורים שלהם היו קונים להם

דירה ברמת אביב.

גדי: הם גם היו שמחים אם זה היה כמה רחובות מכאן

פנינה: זהבה גרה כמה רחובות מכאן

גדי: ואפשר לראות אותה בלי משקפת

פנינה: טוב...אני את שלי עשיתי. בכל אופן אם אתה מתכוון להראות הערב את

הדירה לאנשים אז צריך קצת לנקות פה, אף אחד לא ישכור דירה כל כך מטונפת.

גדי: אני אביא מנקה.

פנינה: מתי?

גדי: היום.

פנינה: איך היום, כבר ערב.

גדי: אז מחר.

פנינה: אבל אתה אמרת שמישהי אמורה לראות כאן את הדירה הערב.

גדי: אז אני לא יודע מה לעשות

פנינה: אז יש ברירה, אז אני אלך, אני אביא כמה דברים, אני כבר אנקה פה. יש לי ברירה? וגדי, אל תשכח שהמרק על האש, אוי אוי לך אם הוא גולש. וגדי, תתקשר

גדי: טוב

פנינה: תתקשר

גדי: טוב

פנינה: אני תיכף חוזרת

גדי: ברור

(יוצאת)

גדי: אני חי עם זה...

(צלצול בדלת)

גדי: כן אמא.

(צלצול נוסף)

גדי: אמרתי שפתוח אמא, את יכולה להיכנס! אני לבוש! אני לבוש!

(אביבה יפיפיה ממוצא אתיופי עומדת בפתח)

אביבה: שלום!

גדי: שלום!

אביבה: אני אביבה.

גדי: אני לבוש!

אביבה: התקשרתי קודם.

גדי: באיזה עניין?

אביבה: ראיתי את המודעה.

גדי: כן?...

אביבה: אז אם זה עוד אקטואלי, אני אשמח לראות את הדירה.

גדי: (בהלם, הוא לא ציפה לזה, בודק שאין מאחוריה את כל השבט)

אה...בטח...בטח...זאת את שדיברת איתי הבוקר!

אביבה: אתה גדי. כן? אני אביבה.

גדי: טוב...אה זאת הדירה.

אביבה: נחמדה.

גדי: אקזוטית.

אביבה: את חושבת לעבור לגור פה בסביבה.

אביבה: כן.

גדי: ברצינות? (סאבטקסט - לא מאמין!)

אביבה: יש בעיה?

גדי: לא ממש לא....את דיברת איתי בטלפון?

אביבה: כן.

גדי: בטלפון את נראית אחרת לגמרי...מאיפה את?

אביבה: מחדרה. אני מתחילה עוד כמה ימים ללמוד פה באוניברסיטה

ממש קרוב.

גדי: יפה מאד....את אתיופית!...אם אני לא טועה פה?

אביבה: אתה לא טועה.

גדי: שמתי לב... כאילו...ראיתי אותכם...אבל לא יצא לי...אף פעם לא פגשתי.
אתם נראים

יופי. מה את הולכת ללמוד?

אביבה: רפואה.

גדי: וואו, איזה יופי. את ממש...אתיופית!

אביבה: כן.

גדי: אני יכול שאלה אישית?

אביבה: כן.

גדי: איך אתם נקראים העדה האתיופית או הקהילה האתיופית?

אביבה: איך אתם נקראים?

גדי: אנחנו פולנים. אנחנו עדה בלי קהילה. אף אחד לא מדבר עם אף אחד.

קהילה סגורה. עזבי...את ממש לא רוצה להיכנס לזה. פולני! אתה נולד

ואתה לבד.

אביבה: כמה עולה לשכור את הדירה?

גדי: קצת יקר...

אביבה: כמה?

אביבה: זה רמת אביב..לא נעים לי להגיד לך. את באמת רוצה? אני לא הייתי
משלם כזה סכום...

אביבה: כמה?

גדי: 5,000 ₪. אבל אני יכול טיפה להוריד.

אביבה: אין צורך. אני מעוניינת לשכור את הדירה.

גדי: סבבה, אז איך אתם משלמים?

אביבה: פעם בחודש אני באה עם שיירה של חמורים וסלסלה של מזומן על
הראש.

גדי: לא צריך את החמורים, הם עושים ליכלוך באניטרקום. . מספיק הסלסילה.

אביבה: אני יכולה לשאול שאלה?

גדי: כן כן בטח.

אביבה: אצלכם הפולנים, לא נהוג להזמין לשבת?

גדי: כן כן בטח. רוצה לשתות משהו.

אביבה: לא תודה, לא נוח לך?

גדי: דווקא זה הצד הנוח, בהתחלה זה היה הצד הנוח, עכשיו זה רך מידי.
כשזה יהיה רך אני אצטרך להפוך את הספה, אלה ההוראות של איקיאה.

אביבה: למה אתה עוזב ?

גדי: אני נוסע לברלין...

אביבה: לגרמניה?!

גדי: כן מה לא היית נוסעת לגרמניה?

אביבה: בחיים לא.

גדי: למה לא?

אביבה: הרגליים עוד כואבות לי מהמסע מאתיופיה לכאן.

גדי: ממש באתם ברגל מה?

אביבה: כן.

גדי: האמת זה הרבה יותר זול. יש לכם מועדון ההולך המתמיד?

אביבה: אז למה אתה נוסע?

גדי: את לא מזהה אותי?

אביבה: לא.

גדי: בגלל זה אני עוזב...אני סטנדאפיסט...

אביבה: איך אמרת קוראים לך?

גדי: גדי רוזנברג. מצלצל לך משהו?

אביבה: ממש לא.

גדי: אני נורא מצחיק. באמת אני איש מצחיק מאד.

אביבה: אני רואה.

גדי: כן.

אביבה: אתה עוזב לתמיד?

גדי: עד שיזהו אותי בברלין.

אביבה: טוב...אז אני מעוניינת לשכור את הדירה, אני רק צריכה לבדוק את זה סופית.

גדי: עם בעלך?

אביבה: לא, עם אח שלי. אנחנו גרים יחד.

גדי: אה...איזה יופי...כמה אתם?

אביבה: שניים.

גדי: ושאר האחים איפה?

אביבה: אנחנו רק שניים.

גדי: אז אתם רוסים!

אביבה: כמעט.

גדי: טוב אז קחי את הטלפון שלי.

אביבה: כבר יש לי.

אביבה: (שולחת לו מיסרון) עכשיו יש לך גם את המספר שלי.

גדי: אה... אחלה. אביבה אביבה מה?

אביבה: וונדונסואהלם.

גדי: אני אכתוב אביבה לבד.

אביבה: אתה רוצה לתת לי חוזה שאני אוכל לעבור עליו בינתיים?

גדי: כן כן בטח, יש לי במחשב אני כבר מדפיס לך. תעברי עליו עם אח שלך וכל החברה.

(גדי יוצא לחדר השני, אמא נכנסת)

פנינה: חזרתי!

אביבה: שלום!

פנינה: אוה! גדילה, איזו הפתעה, איך כל כך מהר מצאת מנקה ?

פנינה: HELO

WHERE ARE YOU FROM? AFRICA? SUDAN? NEVER MIND FOR ME

THE ALL HUMEN BEING WE ARE ALL THE SAME!

I WILL SHOW YOU WHERE TO CHANGE YOUR CLOTHES

אביבה: you want me to clean?

פנינה: בטח to clean

אביבה: ok

פנינה: TAKE THIS ,YOU HAVE TO START WITH THE BATHROOM NO ONE

CLEAN HERE FOR A VERY LONG TIME

הבן שלי זה טינופת לא נורמלית! You clean בכל המקומות, גם כן under

under עד הסוף

אביבה: עד הסוף

גדי: אמא!

פנינה: מה?

גדי: what happened ?

פנינה: אני מראה לה איך לנקות

גדי: אני ממש מצטער.

אביבה: אמא שלך השתלטה עלי עד הסוף

פנינה: היא מדברת עברית, איזה הקלה

גדי: כן אמא, היא לא עובדת זרה!

פנינה: את אתיופית?! אוי אני ממש מצטערת!

אביבה: זה לא כזה נורא.

פנינה: אוי, זה לא נעים, אם הייתי יודעת אני לא הייתי פונה אלייך באנגלית הקלוקלת שלי.

אביבה: האנגלית זה לא מה שהפריע לי.

פנינה: אז בואי נתחיל מחדש טוב? אני צפרירה, ואני מאד אוהבת את הקהילה שלכם.

גדי: זה יקח עכשיו שעות

פנינה: את יודעת, גדעון בעלי ואני, היינו הראשונים שקלטנו את המטוס הראשון שלכם שנחת פה במבצע משה, עמדנו שם יחד עם יצחק שמיר, וכל מי

שירד מהמטוס קיבך ממני, באופן אישי, שקית ממתקים. זה היה אחד הרגעים הכי מרגשים בתולדות המדינה הזאת. אתה זוכר גדיל'ה שסיפרתי לך על מבצע משה? שהם היו לבושים כמו בתוך

גדי: לא יכול לשכוח!?

פנינה: את כבר נולדת במבצע משה?

אביבה: הייתי בבטן של אמא שלי.

פנינה: אז את ממש צברית!

אביבה: כן.

פנינה: אז את כבר בטח קיבלת שם עברי!

אביבה: כן.

פנינה: נו... סימיש מאן נאו? מה שמך?

אביבה: אביבה.

פנינה: אביבה? יש לי שתי חברות שקוראים להן אביבה

גדי: ואת לא רוצה להכיר אותן. חופרות... חברת קדישא

פנינה: זה לא יפה. ועכשיו יש לי שלוש.

אביבה: אני?

פנינה: ודאי. בואי שבי שבי. תגידי אביבהלה, אמא שלך לא נתנה לך גם איזה שם באמהרית?

אביבה: היא נתנה, אבל אני לא נוהגת להשתמש בו.

פנינה: נו ודאי שלא. אתם ישראלים לכל דבר, ואתם צריכים להשתמש בשמות

הישראלים שאנחנו נתנו לכם. אני עוד זוכרת את המחנה קראוונים

הנוראי שהקמנו לכם, העריות עוד התנגדו לקלוט מייד את כולכם, אז

עד שאנחנו בנינו לכם שם את השיכונים, אנחנו שיכנו אתכם במחנה

עולים, אבל המשימה הייתה להפוך את כולכם לישראלים. זה לא

יאומן, בתוך עשרים וארבע שעות הפכנו את כולכם מאתיופים לישראלים. אני

הייתי בצוות שהחליף לכולכם את השמות, אני ממש זוכרת, היה שם

ילד מקסים בשם "גודדו", אולי את מכירה?

גדי: איך היא תכיר

פנינה: בכל אופן אני מיד החלפתי לו את השם לגדי, ממש כמו גדי שלי, והיה

אבבה אני מייד החלפתי לו לאבי.

גדי: מקורי.

פנינה: היו כמה שהתנגדו להחליף את השמות אבל רובכם הבנתם שזה

מאד יעזור לכם להיקלט פה. ובסך הכל אפשר לאמר שדי הצלחנו לא?

אביבה: אפשר לאמר כל מה שרוצים.

פנינה: טוב, אני מניחה את כל הכלים והסמרטוטים ממש כאן. ואת, ברגע

שאת מרגישה שאת מוכנה, את פשוט יכולה להתחיל לנקות.

גדי: אמא... היא לא המנקה! נו קלין... מפיש...לא...!

פנינה: את לא המנקה?

אביבה: לא!

פנינה: אז למה חשבתי שאת המנקה?

אביבה: מעניין באמת למה.

גדי: אני ממש מצטער. היא אף פעם לא ככה. בעצם היא תמיד ככה

פנינה: אז מה בעצם את עושה כאן?

גדי: היא סטודנטית באוניברסיטה .

פנינה: את לומדת באוניברסיטה?

אביבה: כן.

פנינה: איזה יופי! אז אתם מכירים עוד מתקופת הלימודים?

גדי: לא אמא היא באה לראות את הדירה.

פנינה: (המומה) את באת לשכור כאן את הדירה?

אביבה: כן.

פנינה: איזה יופי. גדילה, אתה הראית לה את הדירה?

גדי: כן.

אביבה: והיא מאד מוצאת חן בעיני.

פנינה: איזה יופי. ואתה ראינת אותה?

גדי: כן אמא, היא על הכיפאק.

פנינה: יופי...רק חבל שקצת איחרת את המועד.

גדי: איזה מועד?

פנינה: יש לנו כבר כמה אנשים שראו את המודעה ומאד מעוניינים לשכור את הדירה.

גדי: מי? לא היה פה כלב

פנינה: זה לא חשוב עכשיו גדילה. אביבה'ה, אני הבוקר שמתי לב שבהמשך

הרחוב ליד הסופר, יש עוד דירה להשכרה, אולי כדאי שתשאלי שם.

אביבה: הייתי שם. הם ספרו לי על הדירה שלכם.

פנינה: (פאזזה) נחמד מצידם.

גדי: אמא מצידו אפשר לסגור!

פנינה: איכפת לך אם גם אני אשאל אותה כמה שאלות?

גדי: בשביל מה?

פנינה: אנחנו עשויות להיות שכנות? (לאביבה) הדירה שלי ממש צמודה

לדירה הזאת.

אביבה: את יכולה לשאול כל מה שאת רוצה.

פנינה: תודה רבה. שב!

גדי: כל ההצגה אני יושב

פנינה: אז שב ותקשיב. את נשואה?

אביבה: לא.

פנינה: רווקה!

אביבה: כן.

פנינה: את גרה לבד?

אביבה: אני גרה עם אח שלי.

גדי: הוא גם אתיופי?

פנינה: אההה

גדי: מוכרחים לשאול, אי אפשר לדעת...

פנינה: גם הוא אמור לבוא לגור כאן בדירה?

אביבה: כן.

פנינה: כמה אחים אתם?

אביבה: שניים.

פנינה: ואיפה שאר האחים גרים?

אביבה: אנחנו רק שניים.

פנינה: איפה אתם גרים כרגע?

אביבה: בחדרה, אבל הדירה הזאת תקרב אותנו למקום העבודה שלו, אני

בטוחה שהוא ישמח.

פנינה: במה הוא עוסק האח הזה שלך?

אביבה: הוא מחלק מים.

פנינה: מה?.....מהנהר הוא סוּחב מים ומוזג?
גדי: איזה נהר? קיאקים בנחל חדרה?
פנינה: אני לא יודעת אני לא מבינה בזה...
אביבה: לא, הוא סוּחב גלונים של מים למתקנים בבתים של אנשים.
פנינה: אה...מים מינרליים...אז יש לו ודאי גם איזו שהיא משאית לאח הזה שלך?
אביבה: עוד לא, אבל אני מקוה שבקרוב הוא יעשה רשיון ותהיה לו.
פנינה: כי הוא לא יוכל להחנות את המשאית שלו כאן בחניון של הבניין.
אביבה: זה יקח לפחות שנה עד שיהיה לו רשיון , ואחר כך לפחות עוד שנה עד שיתנו לו משאית.
פנינה: תראי אביבהלה, אנחנו משפחה מאד ידועה פה בשכונה.
אביבה: אני שמחה לשמוע.
פנינה: בלווייה של גדעון בעלי לא נשאר פה מקום חנייה אחד.
גדי: גם באזכרה היה מלא.
פנינה: אנחנו מהראשונים שבנינו את השכונה הזאת.
גדי: אנחנו שתלנו פה את הבניינים. לא היה פה כלום.
פנינה: לא נסכים שיהיו פה מהומות או רעשים.
אביבה: אני לא נוהגת לערוך מסיבות.
פנינה: ואח שלך?
אביבה: הוא אדם שקט מאד.
גדי: אז אפשר לסכם אמא?
פנינה: אני מציעה שפשוט ניקח את הטלפון שלה
גדי: כבר יש לי

פנינה: מצויין, אז אנחנו פשוט נתקשר אלייך, טוב? ואביב'ה... אני מאד שמחתי לפגוש אותך ולהכיר אותך ולשוחח איתך, ואני מאחלת לך נסיעה טובה טובה עד חדרה

אבבה: להתראות.

גדי: אביבה... (נותן לה) ההעתק של החוזה... אני אתקשר ...

אביבה: אני מחכה.

(אביבה יוצאת, פנינה וגדי נשארים, פנינה מתחילה לנקות בעצמה)

גדי: נחמדה.

פנינה: כן, נחמדה מאד

גדי: ויפה

פנינה: כן, נחמדה ויפה, אבל אתה מבין גדילה שהדירה הזאת היא לא בשבילה

גדי: למה הדירה הזאת היא לא בשבילה?

פנינה: כי כל אחד צריך להיות במקום שלו

גדי: אז למה את אצלי בבית כל הזמן?

(צלצול בדלת)

נאוי: (בחוץ) אני כבר מגיע אלייך, עוד רגע

פנינה: זה נאוי

(נכנס נאוי)

נאוי: (מופתע לראות את פנינה) שלום גברת רוזנברג!

פנינה: שלום נאוי.

נאוי: את נראית ניפלא.

פנינה: תודה רבה.

נאוי: מה שלומך?

פנינה: (בחיוך) באופן כללי ? איום ונורא.

נאוי: אני תמיד נידהם מהיכולת שלך להרגיש נורא ובכל זאת להיראות ניפלא.

גדי: שאשאיר אותכם לבד אמא?

פנינה: אתה מוכן להפסיק לדבר שטויות?!

נאוי: גם מדבר שטויות וגם לא משלם

גדי: מצטער נאוי שלא הספקתי להכניס לך את הצ'ק.

נאוי: לא נורא, מה שלא שילמת אתמול תשלם היום. הועד בית לא בורח לשום מקום.

גדי: חבל באמת.

נאוי: אפשר לעזור? גברת רוזנברג

פנינה: מה פתאום נאוי, שב שב

גדי: מה חדש בועד?

נאוי: הכל אותו דבר, חוץ מזה שהחודש אנחנו גובים עוד 200 שקל מכל דייר.

גדי: בשביל מה עוד 200 שקל? לפני חודש לקחו שש מאות

נאוי: ארבע מאות, וזה היה בשביל הסיוד. תגידו, אתם לא רואים מה קורה פה?

פנינה: לא, מה קורה? קרה משהו?

נאוי: מה אתם לא רואים? בזמן האחרון אתה יורד למטה כל האינטרקום מלא "כושים עבריים" מדימונה.

פנינה: נאוי, כבר לא אומרים את המילה הזאת

נאוי: מה את אומרת? כבר לא אומרים דימונה...

פנינה: לא, כבר לא אומרים את המילה "כושים"...

נאוי: אה נכון.. באמת שמעתי בטלוויזיה שרק אם אתה כושי מותר לך להגיד כושי.

פנינה: כן, אבל אתה לא

נאוי: אם אתה לא כושי אסור לך להגיד כושי, כאילו שהכושים לא מבינים שאנחנו מתכוונים לכושים.

פנינה: אבל נאוי.

נאוי: בכל אופן אם האינטרקום היה תקין היינו כבר בכניסה מסננים את ה... "שזופים העבריים".

פנינה: נאוי. תשתה משהו?

נאוי: אני לא רוצה להטריח אותך, גברת רוזנברג.

פנינה: אני מוזגת מרק

נאוי: אין צורך

פנינה: מה זאת אומרת, אתה אורח שלי
(יוצאת)

נאוי: (לוחש) מה זה גדי אמא חולה?

גדי: לא.

נאוי: (לוחש) אני שכן גדי, אתה לא צריך להסתיר ממני.

גדי: היא לא חולה.

נאוי: אז מה הבעיה?

גדי: אין שום בעיה.

נאוי: טוב. (פאזזה) (לוחש) אבל רק שתדע שהפיליפניות פי אלף יותר טובות מהכושיות.

גדי: התחברת לאינטרנט?

נאוי: אני באינטרנט אצלך זה בתוך הבית. הרגע יצאה מפה "שזיפה עבריייה".

גדי: (פאזזה) היא אתיופית.

נאוי: אתיופית?

גדי: כן.

נאוי: אתיופית "משלנו"? ישראלית?

גדי: היא מחדרה, אם זה נחשב ...

נאוי: אתה יודע מה... יש בזה יתרון.

גדי: מה היתרון?

נאוי: שלא יגרשו לך אותה. (לוחש) בדקת אם היא יודעת לטפל בקשישים?

גדי: היא באה לפה לשכור את הדירה.

נאוי: איזה דירה?

גדי: את הדירה שלי.

נאוי: אתה עוזב?

גדי: נוסע לטיול.

נאוי: לאיפה?

גדי: ברלין

נאוי: הייתי... סתם עיר

(אמא נכנסת)

פנינה: בבקשה נאוי.

נאוי: אין כמו אמא!

גדי: כן ...

נאוי: מזל טוב גברת רוזנברג.

פנינה: על מה?

נאוי: על זה שאתם משכירים את הדירה לאתיופית

פנינה: סליחה? אני לא שמעתי על זה

גדי: זה יפריע לך אם תגור פה בחורה אתיופית?

נאוי: חס וחלילה חס ושלום! מה אני גזען? אני מת על אתיופים, את הרוסים

אני לא סובל

גדי: את רואה אמא? יושב ראש ועד הבית מאשר שהיא תגור כאן

נאוי: יותר מזה, אני אפילו אעשה לה קוד פשוט שלא תהיה לה בעיה

פנינה: אתה רק בטוח נאוי שלשאר הדיירים לא תהיה עם זה בעיה?

נאוי: אה.. נכון את צודקת. ברמת אביב אין אף אתיופי

גדי: אז היא תהיה הראשונה

נאוי: ועם מי היא תדבר ?

גדי: היא מדברת עברית.

נאוי: טוב..אז אני...באופן אישי אין לי עם זה בעייה, אבל לא כל השכנים

נאורים כמוני.

פנינה: אנחנו עוד לא משכירים, את הדירה והיא עוד לא נכנסת

לגור כאן. ונאוי, אני אכנס אליך היום יותר מאוחר עם התשלום לועד
הבית נוכל לשבת לדבר לברבר...

נאוי: אני מאד אשמח לראות אותך גברת רוזנברג. אני גם אכין לך הפתעה

פנינה: הפתעה?

נאוי: תה עם בסקוויט

(נאוי יוצא)

גדי: חמוד!

פנינה: גדי, אני מאד מבקשת שתתקשר לבחורה המתוקה שהייתה כאן היום
ותודיע לה שהדירה הזאת כבר לא אקטואלית.

גדי: זהו אמא? אין יותר מקום לשווארצס?

פנינה: אף אחד כבר לא מדבר ככה

גדי: זה בדיוק מה שאת אומרת

פנינה: להכניס לפה משפחה אתיופית זה מעשה חסר אחריות

גדי: למה?

פנינה: כי אם תהיה פה משפחה אתיופית השכנים פה יוציאו להם את הנשמה,
והם יוציאו להם את הנשמה בחזרה ותהיה פה מהומה עד לב השמים. ובזמן
שאתה תבלה לך שמה בברלין, כל זה יפול על הראש שלי. ואני באמת שאין לי
כבר כוח לזה. כמה זמן אתה חושב עוד נשאר לי בעולם הזה? שנה? חודש?
שבועיים?

גדי: להזעיק אמבולנס עכשיו ונגמור עם זה?...

פנינה: אני מבקשת שתתקשר לבחורה המתוקה שהיתה פה היום, תודיע לה שהדירה הזאת כבר לא אקטואלית ותמצא לך שוכר אחר. זה מובן גדילה? או שאני צריכה להתחיל את כל הנאום מהתחלה?

פנינה: תראה אותך כזה שלומפר...גדילה, אם אתה באמת רוצה לשמח אותי אז תתקשר לזהבה. לילה טוב מתוק שלי.

(אביבה בבית שלה, רוקדת לצלילי שיר של ביונסה)

(גדי קם, מסתכל על הטלפון עם התמונה של זהבה, זורק אותה דורך עליה ומחייג לאביבה.)

אביבה: הלו.

גדי: אביבה?

סימניש: הי גדי.

גדי: אני מפריע?

סימניש: תקשיב

גדי אני בדקתי את העניין הזה ואני לא יודעת איך להגיד לך את

זה...אבל אנחנו קהילה, לא עדה!

גדי: אה...יופי... יש לכם גם טיולי משפחות בוורשה?

אביבה: אדיס אביבה. התקשרת...

גדי: כן כן...אז לגבי הדירה...אז רק רציתי להגיד לך...

סימניש: יש בעיה?

גדי:לא לא מה פתאום, הכל בסדר, אם את רוצה אנחנו

יכולים להיפגש בבית קפה לחתום על החוזה.

סימניש: ואמא?

גדי: אמא לא תבוא... אמא כבר לא יוצאת איתי הרבה זמן.

סימניש: אתה בטוח?

גדי: שהיא לא יוצאת איתי?... בטוח! את מעדיפה שניפגש אולי בצלי בדירה?

סימניש: בית קפה נשמע מגניב...

גדי: כן אז איפה?...

סימניש: איפה שתגיד.

גדי: מכירה את הבאר הזה שלייד האוניברסיטה . ?

סימניש: "הפוך".

גדי: בדיוק... הפוך! בטח יש שם גם קפה. אז ב"הפוך" מחר בתשע?

סימניש: תשע זה מצויין.

גדי: (שר לעצמו) אני יוצא עם אתיופית. (מוזיקה עולה, חילוף תאורה, חילוף תפאורה, התפאורה הופכת לבאר "הפוך")

(הפגישה בבית הקפה)

(נכנסת סימניש היא נראית נפלא וזוהרת עם שמלה נשית אדומה. גדי מאחר, נכנס עם הקסדה על הראש שלו כמו שארז מגיע לחזרה. הוא נעמד ככה, המום מיופיה, היא לפתע מזהה אותו ומתגלגלת מצחוק.)

גדי: מצטער שאיחרתי פשוט היה לי יום שחור. סליחה... כאילו שחור לא במובן של הצבע...

אביבה: שחור במובן החיובי.

גדי: בדיוק.

אביבה: מה כל כך נורא.

גדי: סידורים לנסיעה, חידוש דרכון, רשיון בינלאומי, כרטיסי טיסה... קצת אמא שלי... יום שחור... לא שחור כהה... שחרחר... מעונן...

אביבה: אני הולכת להביא לך משהו לשתות.

גדי: יום אופ וייט!

(טלפון מאמא)

גדי: כן אמא! יצאתי לשתות. לא לבד! עם מישהי. כן אני עם מישהי! לא זהבה! לא דובים לא זהבה!

(אביבה חוזרת עם שתי כוסות יין)

גדי: וואו תודה.

גדי: לחיים.

גדי: עברת על החוזה?

אביבה: כן. אני מסכימה להכל.

גדי: הכל הכל?

אביבה: כן.

גדי: אז אנחנו יכולים לחתום. (מגיש לה יד לוחצים ידיים)

אביבה: האמת?

גדי: מה?

אביבה: לא האמנתי שבאמת תשכיר לי את הדירה.

גדי: כמו מה אני נראה לך? את תהיי נציגת הקהילה בשכונה.

אביבה: אז חייבים לחגוג את זה. בא לך לרקוד קצת?

גדי: ריקודים אתיופים?

אביבה: מה שבא לך...

(צחוק...פאזזה...מבוכה)

גדי: (פאזזה) את נורא יפה.

אביבה: אתה מופיע הערב?

גדי: את רוצה שאני אופיע הערב?

יש פה לא רחוק איזה מקום עם במה פתוחה, אפשר לעלות לבמה

מתי שרוצים, לבדוק קטעים... הבעיה שזה נפתח רק בעוד שעה.

אביבה: אז נמשיך לרקוד.

אפשר בינתיים להשתכר פה...

אביבה: אתה מופיע שיכור?

גדי: הככה אני לא רואה שאין קהל.

אביבה: קהל אחד כבר יש לך.

(צליל פאנצ' ליינ של מועדון סטנדאפ, קבלו את גדי רוזנברג!!!)

גדי בהופעת הסטנדאפ

ערב טוב! מה שלומכם? מישהו פה יצא פעם עם אתיופית? אז אני מוכרח להתוודות, הערב פעם ראשונה בחיים אני חושב אני לא בטוח אני חושב שאני יוצא עם אתיופית. היא כאן איפה שהוא איתכם בקהל, אבל אתם בחושך... האמת שאני לא ממש יודע מה לעשות, יש להם כל מיני מינהגים כאלה משונים. . ראיתי פעם בטלוויזיה שלפני כל חתונה שלהם הם שוחטים עז. אז כשבאים לסטוץ, אז מה צריך? תרנגולת?... אם אני מביא אותה הבייתה למשל, אז יש לי בחדר שינה שטיח של זברה, זה לא נעים, אולי היא מכירה אותה?

מכירים את המאכלים האתיופיים? יש להם יוגורט זה ניקרא אתיופליה!

תודה רבה לכם!

(סוף סטנד אפ, אביבה מתקרבת אליו)

גדי: היה בסדר?

אביבה: הצחקת אותי נורא.

(הם מתנשקים, חושך.)

(דירתו של גדי.)

(צלצול פעמון) (אמא בדלת)

צפרירה: גדיל'ה...

(אביבה מתעוררת ראשונה, יוצאת מחדר השינה, מנסה לסדר את עצמה במהירות)

אביבה: גדי! גדי!

אמא: גדיל'ה...

אביבה: גדי!

(גדי מתעורר)

גדי: מה?

אביבה: אמא שלך בדלת.

(מתלבש תוך כדי, הוא בהיסטריה)

גדי: את לא רצינית!.

אביבה: היא באה להחליף לך חיתול?

צפרירה: גדילה...אני לא רוצה להפריע, בסך הכל הבאתי לכם ארוחת בוקר...

אביבה: מה זה לכם? היא יודעת שאני פה?

גדי: מה פתאום.

אביבה: אז תגיד לה שכבר אכלת.

גדי: זה לא יעזור היא כמו חברת שמירה, כל שעתיים היא חותמת פה.

צפרירה: גדילה... אתה לא פותח לי?

אביבה: אתה לא פותח לה?

גדי: אני חייב ?

אביבה: זאת אמא שלך

גדי: אביבה, אני אף לא אמרתי לך את זה אבל אצלנו אין כבוד לאמא כמו

אצלכם. אמא יאללה

אביבה: אמא יאללה

גדי:(הולך לכיוון הדלת, מתחרט, חוזר) לא יכול! אין לי כוח לזה... נהיה בשקט!

אנחנו לא פה.

אביבה: זה בגללי?

גדי: מה פתאום בגללך...

אביבה: אז בגלל מה?

גדי: בגללה.

פנינה: גדילה...
אביבה: אני פותחת.
גדי: שנייה שנייה!
אביבה: זוז!
גדי: אם היא תראה אותך, היא תחטוף התקף לב.
אביבה: היא אף פעם לא ראתה אותך עם בחורה?
גדי: היא ראתה... אבל...
אביבה: אבל אף פעם לא ראתה אותך עם אתיופית...
גדי: זה עוד לא היה לה.
פנינה: חבל שהרוגלך מתקררים.
(פאזזה)
אביבה: אז מה אתה רוצה?
גדי: אולי נעשה לה את זה בהדרגה?
אביבה: שאני אחכה בחדר השני?
גדי: אם לא איכפת לך. רק עד שאני אקח את הרוגלך
אביבה: יש לי ברירה?
גדי: אני מצטער. את אוהבת רוגלעך? איפה היא מצאה רוגלעך בשש בבוקר
(אביבה יוצאת מבואסת, גדי ניגש פותח, אמא נכנסת)
אמא: כמה זמן?
גדי: לא שמעתי אותך.
אמא: ישנת טוב הלילה!
גדי: די טוב כן.
אמא: אני מבינה שבילית?
גדי: קצת...

אמא: אני יכולה להגיד משהו?

גדי: אם את חייבת...

אמא: כנראה שאני חייבת.

גדי: אז תגיד.

אמא: אני מאושרת.

גדי: שמח שאת מאושרת אמא. תודה רבה על הארוחה.

אמא: נו ביטלת כבר את הכרטיסים טיסה?

גדי: מה? (מוצאת את התמונה של זהבה) זהבה עשתה לך שמח?

גדי: מי?

אמא: זהבה.

גדי: מה פתאום זהבה?

אמא: נו תפגיש בינינו כבר.

גדי: זאת לא זהבה.

אמא: אז מי?

גדי: מישהי.

אמא: לא זהבה?

גדי: לא!

אמא: אז עכשיו מגיע לי לדעת עם מי הבן שלי מסתובב?

גדי: אני אכיר לך אותה בהזדמנות.

אמא: תיגש, תגיד לה שתצא כבר מחדר השינה, הפומפידורה, ותבוא לכאן להגיד לי יפה בוקר טוב. אני כאן (מתיישבת על הספה)

אמא: אתה הרי לא מתבייש באמא שלך.

גדי: מממ...

אמא: מה אתה כל כך מודאג? היא לא משלנו?

גדי: בוא נגיד שלא שני ההורים מקרקוב

אמא: נו ... לא כולם מושלמים.

גדי: לא.

אמא: היא ייקית!

גדי: לא.

אמא: אני שמעתי שיש גם רוסיות נהדרות

גדי: גם אני שמעתי

אמא: היא רוסיה?

גדי: לא.

אמא: עירקית?

גדי: לא.

אמא: צפון אפריקה?!

גדי: את באזור אמא.

אמא: (באנחת רווחה) ספרדיה!

גדי: לא.

אמא: מרוקו?

גדי: לא.

אמא: אלג'יר?

גדי: לא.

אמא: תוניסיה?

גדי: לא...

אמא: מצרים, גדי, אל תשכח שאתה רגיש לפול...

גדי: אני יודע! היא לא מצרייה.

אמא: לא חשוב, העיקר, אתם מאוהבים?

גדי: אני מחבב אותה

אמא: והיא אותך?

גדי: חושב שכן.

אמא: זה הכי חשוב לי גדיל'ה. שאני אדע שאני מוסרת אותך למישהי שתאהב אותך רק קצת פחות ממני, כי כמוני או יותר ממני היא לא תוכל לאהוב אותך.

אמא: איך קוראים לה?

גדי: אביבה.

אמא: אני פוגשת המון אביבה בזמן האחרון...לא מתה על השם הזה. לא נורא, ניתן לה כבר איזה שם חיבה, איה ויווש, או אולי בבושקה...היא לא רומנייה או משהו כזה?

(אביבה נכנסת)

אביבה: בוקר טוב!

אמא: בוקר טוֹוֹוֹוֹב

(אמא מסתובבת אליה)

אמא: היא לא רומנייה!

אביבה: מה שלומך?

(פנינה ניגשת אל מגש האוכל, לוקחת מפית ומנגבת את הזיעה מעל מצחה)

גדי: אביבה שואלת מה שלומך...

פנינה: תודה רבה.

אביבה: מזמן לא התראינו.

פנינה: לא כל כך מזמן...

אביבה: נכון.

פנינה: ומה שלומך את?

אביבה: מצויין. אני מתחילה מחר את היום הראשון שלי באוניברסיטה .

פנינה: שתהיה לך רפואה שלמה

אביבה: תודה רבה.

פנינה: ומתי את חוזרת לחדרה?

אביבה: אני לא חוזרת.

פנינה: מדוע?

אביבה: מצאתי לי דירה סוף סוף...

פנינה: יופי. איפה?

אביבה: כאן.

גדי: אה...כן...אמא...אביבה תגור כאן בזמן שאני לא נימצא.

פנינה: יופי.

גדי: נייברס.....

פנינה: אז אנחנו נהיה שכנות....?

אביבה: איזה יופי. אני רק קופצת לחדרה לארגן כמה דברים, ו...עוד היום אני

חוזרת לכאן..

פנינה: אוי ואבוי

אביבה:..אז אני הולכת. להתראות בערב. (נשיקת

פרידה לגדי)

פנינה: בוז'ה מוייה כוכנה....

גדי: אנחנו נהרוג אותה

אביבה: ותודה על הרוגל'ך.

(אביבה יוצאת)

(פאזזה)

פנינה: אתה בכלל בדקת שהיא מסוגלת לשלם לך?

גדי: לא נראה לי שהיא מסוגלת לשלם 5000 ₪ בחודש.

פנינה: אז היא לא יכולה לשכור את הדירה.

גדי: אבל כבר סגרנו

פנינה: אני לא ראיתי שום חוזה.

גדי: זה היה בלחיצת יד.

פנינה: אנחנו לא באפריקה, אצלנו חוזה זה נייר עם חתימות.

גדי: אמא שבי אני רוצה לדבר איתך. היא מאד מוצאת חן בעיני ואני אמילו
אשמח אותך, אני חושב לדחות קצת את הנסיעה ולהשאר כאן איתה

פנינה: אז איפה אתה תגור?

גדי: מה זאת אומרת איפה. כאן. איתה. בדירה הזאת

פנינה: אתם כבר עשיתם את זה?

גדי: אמא אני..

פנינה: אין לי שום עניין לחטט בעניינים האינטימיים שלך, אני רק רוצה לדעת

אם כבר מיצית את הריגוש הזה.

גדי: איזה ריגוש?

פנינה: לעשות את זה עם... שחורה

גדי: את רוצה לדעת איך זה היה?

פנינה: מה פתאום, אתה השתגעית?

גדי: בואי אני אספר לך

פנינה: מה פתאום אנחנו לא מדברים על הדברים האלה

גדי: למה? בואי אני אספר לך

פנינה: תעזוב אותי אני לא רוצה

גדי: בואי אני אספר לך

פנינה: תפסיק

גדי: יוצאים גיצים.

פנינה: די די די. בחייך, גדי, אתה לא מבין שהיא מנצלת אותך?

גדי: מנצלת אותי?

פנינה: היא עשתה את זה איתך כדי שאתה תתן לה את הדירה
גדי: היא עשתה את זה איתי ואני עשיתי איתה והיה נפלא! גיצים! מה זה אמא,
זה סקס פולני? ככה עשיתם אותי? קוביה הונגרית?

פנינה: אל תהרוס לעצמך את החיים בגלל שטות קטנה. אתה הרי יודע, אצלנו
במשפחה לא עושים עניין גדול מכל ה...

גדי: אהבה?

פנינה: בדיוק. מה אתה צריך אותה, היא כולה רק עור ועצמות.

גדי: מה יותר מפריע לך העור או העצמות?

פנינה: בחייך גדי! אתה לא קורא עיתונים? אתה לא רואה טלוויזיה? כל התרבות
שלהם שונה מהתרבות שלנו, המנהגים שלהם... המאכלים שלהם שונים
מהמאכלים שלנו

גדי: תודה לאל

פנינה: אתה יודע גדילה שאפילו האבל שלהם שונה מהאבל שלנו?

גדי: אני חושב שאפילו האבל שלהם יותר שמח מהשמחות שלנו

פנינה: מתקן שלי, היא לא באה לבד. ישלה את כל הקהילה הזאת שלה, יש לה
אחים, יש לה אבא, יש לה אמא...

גדי: אז זה מה שמפריע לך? שאולי יום אחד תהיה לך חותנת שחורה?

פנינה: וזה לא נחשב בעיניך? שאנחנו, אצולת יהודי קרקוב?

גדי: איזה אצולה? אני לא זוכר שבתור ילד שיחקנו בדו קרב. היה כדורגל
בשכונה

פנינה: גדי, למה אתה עושה לנו את זה ?

גדי: מי זה לנו?

פנינה: לאבא ולי.

גדי: אני לא יודע אם את זוכרת אבל אבא כבר לא איתנו הרבה מאד שנים

פנינה: והוא באמת מתהפף עכשיו בקברו כשהוא רואה איך אתה במו ידיך
הורס את כל מה שבנינו. הרי לא בשביל זה הסבא והסבתא שלך ברחו
מהמחנות, לא בשביל זה הם עלו בעלייה הבלתי ליגאלית, בלילות חשוכים
ובספינות רעועות. לא בשביל זה אנחנו נלחמנו בבריטים, וסילקנו מכאן את

הפידאיונים, ובנינו כאן מדינה לתפארת. לא כדי שהבן שלי יאבד את עצמו לדעת באיזה רגע אחד של סקס פראי וחסר מעצורים.

גדי: היו מעצורים...

פנינה: אבא ואני אנחנו חלמנו שאתה תהיה רופא

גדי: איזה חלומות יש לכם. אין לי בגרות

פנינה: או עורך דין, או איזה מדען בכיר... אפילו סתם מדען

גדי: מה זה סתם מדען? מה אני אמציא את החשמל מחדש?

פנינה: ושאתה תתחתן עם בחורה טובה, ושאתה תביא לנו נכדים יפים ומתוקים. אז אחרי כל מה שאבא ואני עשינו למענך, לא ציפינו להכרת תודה גדולה, אבל בוודאי שלא ציפינו שאתה תבגוד בנו.

גדי: לבגוד בכם?!

פנינה: כן גדילה, לבגוד בנו

גדי: מה זה פה האצ"ל? הלח"י? מה, אני רצחתי את ארלזרוב? לבגוד בכם

פנינה: אתה בכלל העלת על דעתך, איזה נכדים יצאו לי?

גדי: זברות! שחור לבן! זברות. את תטיילי בחצר ותראי לחברות שלך הנה הזברה הקטנה של גדי והנה הזברה הבינונית, ויש עוד אחת מעבר לשיחים. מעניין לי את הסבתא איזה נכדים יצאו לך

פנינה: שלא תעיז לדבר ככה על הסבתא שלך. כי בזמן שהסבתא שלך שרה ורקדה באופרה של וורשה, הסבא והסבתא שלה רעו עיזים באפריקה, זה לא יעזור לך, היא לעולם לא תהיה שלך.

גדי: את תמנעי את זה?

פנינה: אני? העולם יעצור את זה, כל החברים שלך יחשבו שהשתגעת.

גדי: אין לי חברים

פנינה: ככה גם לא יהיו לך כולם יעזבו אותך.

גדי: גם את תעזבי אותי?

פנינה: אני? אני לעולם לא אעזוב אותך

גדי: זאת הבעיה שלי

אמא: אתה שובר לי את הלב.

גדי: יופי, נקרא לאביבה, היא סטודנטית לרפואה! אולי היא תוכל לעשות לך צינתור.

אמא: זה מה שאתה מאחל לי?

גדי: תני לי לחיות אמא. תני לי פעם אחת לעשות החלטה אחת בעצמי

פנינה: וממני לא איכפת לך אם אני חיה או מתה? מילא שאתה הפכת את עצמך למספר בדיחות. אבל להפוך אותי לבדיחה? הצילו! הבן שלי טובע!

(אור, גדי יושב במרכז החדר ממשיך במלאכת האריזה של המזוודה מהמערכה הראשונה)

(אביבה חוזרת מניחה תיק גדול במרכז החדר)

אביבה: הי...

גדי: אהלן.

אביבה: אתה בסדר?

גדי: אני בסדר. את נראית מאושרת.

אביבה: הזמינו אותי לראיון בערץ 2.

גדי: לכבוד מה?

אביבה: לכבוד זה שאני האתיופית הראשונה שלומדת בפקולטה לרפואה.

גדי: מתי זה?

אביבה: מחר בערב.

גדי: בדיוק כשאני טס.

אביבה: אני אשלח לך את הקישור באינטרנט. קרה משהו?

גדי: רק טוב. באמת בזמן האחרון קורים לי רק דברים טובים.

אביבה: מה למשל?

גדי: למשל...את...

אביבה: באמת?

גדי: כן. אני... אני חושב... ש... אני אוהב אותך!

אביבה: אתה לא ממהר קצת?

גדי: יכול להיות... פשוט כי מחר אני טס... אז רציתי להספיק להגיד לך את זה לפני שאני טס...

אביבה: אתה מתוק. אל תהייה עצוב.

גדי: פשוט חשבתי מה אני אעשה שם בלי אמא שלי...

אביבה: אתה תסתדר.

גדי: לא בא לך לבוא איתי לברלין לתמיד?

אביבה: אתה יכול להישאר.

גדי: כשלא היית כאן הייתה לי שיחה עם ה"שכנה".

אביבה: היא נרגעה מהשוק?

גדי: יקח לה כמה ימים... אולי... כמה דורות. אבל אני

בטוח שעמוק בפנים היא שמחה שאת באה.

אביבה: שמחה?

גדי: כן כן, היא אפילו סיפרה את זה לכל השכנים.

אביבה: ברצינות?

גדי: כן.

אביבה: ואיך הם הגיבו?

גדי: הם הזמינו לה אמבולנס.

אביבה: אז הם נורא שמחים לקראתי.

גדי: מאד.

אביבה: הזמינו גם משטרה?

גדי: זה בדרך....

(צלצול בדלת)

גדי: אני לא פותח.

אביבה: זאת גם הדירה שלי?

גדי: כן.

אביבה: אז אני פותחת.

(אביבה ניגשת ופותחת)

**נכנסת אמא עם בגד אבלות, ומעין טול שחור על פניה. מאחוריה משתרך
(נאוי)**

גדי: או דעאש הגיעו

נאוי: זה לא מצחיק גדי

גדי: אמא?!...קרה משהו? (אמא לא עונה) מישהו מת?

אמא: תנחש.

גדי: זה לא יום האזכרה של אבא!...

אמא: אם אבא שלך היה חי, אז היום הוא היה מת. אני מתה.

גדי: ונאוי זה הנהג שלך בלווייה?

נאוי: העניין קצת יותר רציני גדי. זה לא...לא

אמא: תשמעי מיידלה, אני רק רוצה שתדעי, שכל מה שייאמר פה... זה לא

נגדך באופן אישי.

גדי: זה נגד יתושים.

פנינה: זה לא נגד אף אחד.

נאוי: זה עניין של תרבות.

אביבה: אני בטוחה. להביא לך כוס מים?

אמא: לא לא, אני בסדר

אביבה: אולי את רוצה לשבת? את נראית חיוורת

גדי: היא נולדה חיוורת. בבית חולים אסור היה לצלם אותה עם פלש

אמא: סליחה, אבל אני כבר קיבלתי זריקת הרגעה

נאוי: הייתה לה התמוטטות עצבים
גדי: אז עכשיו באת למוטט אותנו?
אמא: טוב נאוי, אולי תתחיל?
נאוי: להתחיל עכשיו?
פנינה: אם לא עכשיו אי מתי? קדימה, אין זמן
גדי: הכנת לנו נאום?
נאוי: אמא סיפרה באסיפה שאתה מתכוון להשכיר לגברת את הדירה.
גדי: נכון.
נאוי: אז הדיירים הביעו את דעתם בעניין.
גדי: ומי ניהל את האסיפה? גבלס!
נאוי: מי זה גייבלס? איזה קומה הוא? הוא גם לא שילם ועד בית
פנינה: אנחנו לא גזעניים.
גדי: לא! מה פתאום! אתם רק רוצים להתקין אינטרקום בכניסה לתל אביב!
נאוי: בסך הכל אפשרנו לדיירים להביע את דעתם באופן דמוקרטי.
גדי: כן? גם כשאתה באת לפה עשו לך אסיפה דמוקרטית?
נאוי: (פאזזה) תתפלא! גם לי עשו הצבעה בועד של הבניין.
גדי: והם קיבלו אותך?
פנינה: אנחנו באנו לעניין אחר לחלוטין.
גדי: אני רוצה לדעת איך קיבלו פה את נאוי.
נאוי: זה לא היה כל כך פשוט. אמא שלך... היא לא כל כך הסכימה... ואבא
שלך עליו השלום, הוא ראיין אותי יחד עם שפיגלמן העורך דין מקומה
שישית משמאל למעלית... והם שאלו כל מיני שאלות...
אביבה: איזה שאלות?

נאוי: כמה אני מרוויח...במה אשתי עליה השלום עובדת...

אביבה: אם עשית ברית מילה...

נאוי: סליחה?

אביבה: זה מה ששאלו את אבא שלי כשהוא עלה. ולא האמינו לו עד שבדקו.

נאוי: הם בעיקר התעניינו בעיקר במצב הכלכלי שלנו, הם חששו שנוריד את

הממוצע האקונומיקלי של השכונה

גדי: אז מה אתם רוצים?

נאוי: אנחנו בסך הכל באנו לתת לה עצה

גדי: היא לא צריכה שום עצה

פנינה: העצה היא בשבילה, לא בשבילך.

גדי: את רוצה שאני אצא מכאן?

פנינה: אולי תקשיב!?

גדי: לא אני לא מוכן להקשיב.

אביבה: אני רוצה לשמוע.

גדי: מה את רוצה לשמוע?

אביבה: את הכל.

גדי: זה לא יהיה נעים.

אביבה: לא איכפת לי.

גדי: הם רוצים שתסתלקי מפה.

נאוי: אף אחד לא אמר דבר כזה.

אביבה: אני מקשיבה.

נאוי: קודם כל בואו נרגע

נאוי: אני חושב שמן הראוי שנתן לגברת את זכות הדיבור.

אביבה: מה אתם רוצים לשמוע?

נאווי: ספרי לנו קצת על עצמך

אביבה: אז אני אביבה

פנינה: טוב...

אביבה: ואני סטודנטית לרפואה שנה ראשונה

פנינה: זה לוקחים מלמטה ומרימים

גדי: יש לך בן בלי בגרות

פנינה: אז אתה תשליפ

גדי: אני לא אשלים, אפילו נהיגה מונעת לא עברתי

אביבה: בכל אופן אני לומדת באוניברסיטה ממש כאן קרוב. ואני הולכת לגור כאן בדירה כי זה מאד נוח לי. הייתי אמורה לעבור לפה ביחד עם אח שלי, אבל הוא קצת חושש לעזוב את השכונה שלנו. הוא מפחד להיתקל בגילויים של גזענות, אמרתי לו שאין כבר דברים כאלה, ושאני ממש לא מבינה מאיפה הוא מביא את זה...

נאווי: נכון

אביבה: אני מבינה שאני האתיופית הראשונה ששוכרת דירה בשכונה הזאת,

פנינה: כן!!

אביבה: אבל אני ממש מקווה שאני לא האחרונה.

נאווי: אני רק רוצה לעדכן אותך במה שהתרחש באסיפת הדיירים...

אביבה: ואני בהחלט מעוניינת לשמוע

נאווי: אני רק רוצה להזכיר ולציין שאני רואה חשבון

גדי: מדופלם?

נאווי: כן

אביבה: כל הכבוד.

נאווי: ולכן ברשותך אני אתחיל בנקודה הכלכלית.

אביבה: קדימה.

נאווי: נשאלת השאלה מי שוכר את הדירה.

אביבה: אני.

נאווי: טעות! הדירה הזאת מושכרת לך לכל מי שמסתכל עלייך ושואל את עצמו האם היא תצליח לשכור דירה ברמת אביב? ואם היא באמת תצליח הרי שבאופן טבעי יבואו עוד משפחות מהעדה. כן או לא?

אביבה: סביר להניח.

נאווי: בכל אופן הם כולם ירצו לעזוב את השכונה שלהם באי שם ולעבור לגור אצלנו כאן?

אביבה: ואם כן אז מה?

נאווי: אז בתוך זמן קצר מחירי הדירות של כולנו יתרסקו, ורמת אביב תהפוך לשכונת מצוקה!

גדי: איך לא חשבו על זה? אתה גאון נאווי! אתה גאון! אתה הראשון שמצא את השיטה איך להוריד את מחירי הדירות בארץ! לך תחליף את כחלון. נעשה לך תוכנית לילה בטלויזיה הצינור עם נאווי, נאווי כלכלי, נאווי בנאווי

נאווי: את מבינה שאם תהיה מפולת מחירים בנדלן כאן בשכונה, זה עלול לגרום למפולת בכל המדינה, מה שרק יגביר את הגזענות כלפיכם?!

אביבה: אני מבינה.

נאווי: ולכן אני ממליץ לך בכל

לשון של המלצה, לא לשכור את הדירה כדי לא לפגוע בקהילה שלך.

עד כאן מה שהיה לי להגיד!

גדי: אוקיי, נראה לי שהבנו. זה לא הזמן להשקיע כרגע בנדלן בשכונה. תודה רבה נאווי!

נאווי: עכשיו, יש פה עוד דיירים בבניין שגם הם רוצים להישמע, אבל הם מעדיפים להשתמש בכישרון הרטורי שלי, יש פה את תגובתו של מר אשל שהוא כידוע אלוף בצה"ל

פנינה: או, צה"ל זה חשוב!

נאווי: ובכן מר אשל אומר: ראיתי את הדיירת החדשה והיא נראית בכלל לא רע אין לי איתה שום בעיה... אה רגע זה מעניין אחר לגמרי... אחר אחר

פנינה: אז למה ככה? למה לא לעשות דברים כמו שצריך?
נאוי: אני מדבר כעת בשמו של מר קנטרוביץ', קומה 8, דירה 12 בפנטהאוס.
מר קנטרוביץ' רוצה להעלות באוזניכם את סוגיית הביטחון!
גדי: ביטחון!? אתם רוצים להציב פה כיפת ברזל נגד אתיופים?
נאוי: (קורא מן הכתב) הגברת המכובדת הזכירה את אחיה.
גדי: הוא לא יגור כאן.
נאוי: הוא גם לא יבוא לבקר?
אביבה: ברור שכן.
נאוי: והוא יביא איתו לביקור עוד חברים נוספים?
אביבה: הגיוני.
נאוי: האם לא ייתכן, שכאשר הם יבואו לבקר אותך, עם המכוניות האלה בלי
הגג, הם ישמיעו מוזיקה רועשת, ישתו אלכוהול, וירקדו על הפח של
המכסה מנוע, יעשנו סמים ויהרגו אחד את השני במכות רצח?
(פאזזה, אביבה, נגשת לקחת מנאוי את הקלסר)
אביבה: אפשר?
נאוי: בבקשה, הכל כתוב לא המצאתי דבר
פנינה: זה בסדר
(אביבה מעיינת בקלסר ומחזירה לנאוי)
אביבה: זה כל מה שאתם חושבים עלינו?
גדי: אתם מטורפים
נאוי: תראה גדי, השכונה הזאת זה העלית שבעלית
גדי: למה מי גר פה, אתה נאוי?
פנינה: נאוי יש עוד אנשים שרצו להשמיע את כולם
נאוי: נכון

גדי: עוד אנשים? אמא , אם הוא לא סותם את הפה...

פנינה: זו מדינה דמוקראטית

נאוי: מי אתה שתסתום לי את הפה

(גדי מתנפל על נאוי ואביבה מפרידה)

פנינה: אביבה. את תעשי מה שאני אומרת..

אביבה: לא!!!! סימניש.

פנינה: מה?

אביבה: סימניש!!! זה השם וזה השם שאמא שלי נתנה לי! סימניש!!!

פנינה: חמודה, כל מה שנאמר פה זה רק לטובתך ולטובת הקהילה שלך

אביבה: אני והקהילה שלי כבר יכולים לדאוג לעצמנו. תודה. מוזר...חשבתי שזה לא יזיז לי...שכבר ראיתי הכל...גזענות, אפלייה, שינאה...חשבתי שדווקא פה בשכונת יוקרה אני אמצא אנשים אחרים, ופתאום אני מגלה שבכל מקום כולם אותו דבר. ופתאום...פתאום זה מפריע לי...עושה לי רע...פתאום זה כואב... את מבינה? כואב...

(לוקחת את התיק איתו באה והולכת.)

גדי: אביבה...

אביבה: סימניש.

גדי: סימניש. אל תלכי.

אביבה: אני צריכה לחשוב...

(יוצאת)

(פאזזה, הלם)

שדה התעופה, גדי בטלפון:

הי אביבה...את לא עונה לי להודעות, ולא מחזירה טלפונים...רציתי רק להגיד שאני כבר יודע למה אני עוזב...אני עוזב כי אולי כל אלה שמדברים עלינו שם בעולם...ואמרים שאנחנו כאלה וככה וכל מיני...אולי הם קצת צודקים.

(צלילים של שדה התעופה, אמא ונאוי מחפשים את גדי)

נאוי: איפה אתה?!

אמא: באיזה בדיוק הטיסה?

גדי: קחי תשאלי את הטייס. תשאלי את הטייס!

(אמא וגדי יוצאים, נאוי נישאר מול דוכן נקניקיות דמיוני מול הקהל)

נאוי: מה זה? 40 שקל נקניקיה? לא פלא שהצעירים עוזבים, גם עוזבים רעבים. תגיד לי המסך הזה יש בזה גם טלויזיה? תעשה לי טובה שים ערוץ 2 יש תיכף יצאת צדיק!

(התחנה מתחלפת למהדורת "שש עם עודד")

(הם בשדה התעופה, השידור מתחיל, עודד בן עמי)

עודד: בראיון הבא, האתיופית הראשונה בפקולטה לרפואה בתל אביב, מספרת על נסיונותיה למצוא דירה ברמת אביב, פרסומות וחוזרים)

פנינה חוזרת: הוא שוב נעלם לי.

נאוי: גברת רונברג, הדיירת שלך בטלויזיה.

(עודד בן עמי ואביבה באולפן ערוץ 2)

עודד בן עמי: ערב טוב! האם תוכל החברה הישראלית להתרומם מעל גלי הגזענות הפוקדים אותה מעת לעת. באולפנו בתל אביב נמצאת אביבה, סטודנטית ממוצא אתיופי, המתחילה מחר את לימודיה בשנה א' בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב. ערב טוב לך אביבה!

אביבה: ערב טוב! השם שלי הוא אביבה סימניש וונדוסואלם.

עודד: המצב הישראלי המוכר.

אביבה: פגשתי את גדי, איש יקר, שקיבל אותי כשווה מהרגע הראשון, ושמייד אפשר לי לבוא ולגור בדירה שלו. פגשתי את צפרירה שהקדישה את החיים שלה לעזור לאחרים, פגשתי את ועד הבית, שכן בשם נאוי, שגם הוא עבר פעם קשיי היסתגלות כשעלה לארץ

אני רק רוצה שנחיה כולנו ביחד בחברה טובה, בשלום ובנחת.

עודד: דירה להשכיר! תודה רבה לך אביבה על ששיתפת אותנו.

אביבה: תודה לכם.

עודד: וכעת לעניין חדש... כמה מאיתנו מוכנים לבקש סליחה על טעות שטעינו? (פייד אאוט סאונד ותמונה)

נאוי: עזבי, לא מעניין

פנינה: גדי? גדי!!!

(מטוס ממריא ואמא עושה שלום לגדי. נאוי ופנינה נכנסים לבית)

פנינה: הוא אפילו לא אמר לי שלום

נאוי: לא נורא הוא יגיד

פנינה: תראה מה זה נאוי, הילד הקטן שלי מתרוצץ לו עכשיו לבד בגרמניה

נאוי: לא נורא, בטח קר לו

פנינה: נאוי השאר אותי קצת לבדי

נאוי: אין בעיה. אם את צריכה משהו אני כאן.

(פנינה על הספה עם תמונת הבן שרה ביידיש)

(אביבה נכנסת לבית)

פנינה: הוא לא כאן

אביבה: אני כאן

פנינה: את עדיין רוצה לשכור כאן את הדירה?

אביבה: כן

פנינה : אני מאד מודה לך על המילים הטובות שאמרת עלינו בטלויזיה

אביבה : מה עוד אפשר לומר?

פנינה : יכולת גם לומר את האמת

אביבה : אני אמרתי את האמת

פנינה : אני הכנתי הבוקר מרק. מאד טעים. אולי תרצי שאני אביא לך קצת
ושתאכלי משהו טוב?

אביבה : בשימחה

פנינה : את רוצה שאני אביא לך?

אביבה : כן

פנינה : אני תיכף מביאה.

(פנינה יוצאת. גדי נכנס)

אביבה : לא נסעת?

גדי : לא העלו אותי על המטוס בלי אמא

(מתחבקים. אמא נכנסת)

פנינה : אני רק אשים את זה על הגז ואחמם את תראי זה יצא מרק נהדר...מה זה?
גדי? מה אתה לא נסעת? בוא חיבוק לאמא

גדי : עוד חיבוק?

פנינה : אני הולכת לחמם לנו מרק

גדי : אפשר משהו אחר?

(פנינה יוצאת נאוי נכנס)

נאוי : בדיוק ראיתי אותך למטה. מה זה את עוברת לגור כאן?

אביבה : כן

נאוי : אני אסדר לך קוד פשוט 2222 בלי עניינים בלי כלום.

גדי : אולי תעזור לאמא במטבח?

נאוי : כל המשפחה שלי ראו מה שאמרת עלינו בטלויזיה מה זה, אני עכשיו סלב

גדי : נאוי אולי תעזור לאמא במטבח? לחתוך מרק?

נאוי : לעזור לאמא במטבח... הבנתי אותך... אני עוזר עוזר ... יאללה

אמא : נאוי הכל מוכן. (רואה את גדי ואביבה מחובקים) אתם שניכם יחד נראים ממש... שוקו וניל! קחו מרק. נאוי מרק

נאוי : אני מוכרח?

אמא : כן! (לקהל) עוד מישהו רוצה מרק? אני הכנתי היום בבוקר זה מרק נהדר!!
בואו תצטרפו אלינו למרק!! שבו יפה גדיליה

(כולם יושבים על הספה)

אמא : נו, בתיאבון

נאוי : על החיים ועל המוות

סוף!